పచయిత్రీ రచయిత్రీ

హాల్లో మంచమ్మీద పడుకున్న సుందరమ్మ తలుపు చప్పుడుకు తలెత్తి చూసింది. అప్పటికి తలుపులు మెల్లిగా తెరుచుకుని లోపలికి వచ్చినావిడ కుర్చీలో కూర్చుంటూ అటూ ఇటూ చూస్తోంది. సుందరమ్మ మెల్లిగా మంచమ్మీద లేచి కూర్చుని ఆ వచ్చినదెవరా అని చూస్తున్నది.

నీలంపూల నైలాన్‌చీరె, దానికి జోడైన జాకెట్, చామనఛాయ, చారడేసి కళ్ళు కావుగాని మరీ చిన్నవి కావు. మనిషి ఒత్తరి కాదుగాని, మరీ అంత సన్న గానూ లేదు. తలవెంట్రుకలు రిబ్బన్‌తో పైకి కట్టుకుంది. చేతిలో ఒక హాండ్ బాగు, ఎత్తు మడమల జోళ్ళు, కళ్ళకు నల్లటి అద్దాలు.

సుందరమ్మకు ఆమెను ఎప్పుడూ చూసినట్టనిపించలేదు. ఎవరని అడిగితే బాగుండదని లోపల వున్న కూతురి రాకకోసం ఎదురు చూస్తోంది.

టెలిఫోన్ మోగింది.

ఉమ రిసీవరెత్తి 'హలో' అంటూ ఇటూ అటూ చూసింది.

''ఏం చేస్తున్నావు ? సామాను తెప్పించావా ?"

నవ్వుతూ ''అప్పుడే సామాన్లు తెప్పించటమా ? ఇంకా అసలు ఏర్పాట్లు కానిదేనా ?"

"ఇంకా ఎప్పుడు ?''

"పార్వతికి చెప్పాను, ఇవాళ కొన్ని ఏర్పాట్లు జరుగుతాయి గాని, నిశ్చింతగా మీరు ఆఫీసుపనులు చేసుకోండి. సరేనా ? టెలిఫోను పెట్టెయ్యనా ?"

"అప్పుడే పెట్టకు. పాపేంచేస్తోంది ? నీవు భోజనం చేశావా ?"

"ఆఫీసులో కూర్చున్నా ఇంటిగొడవేనా ? మీరు ఇంటికొచ్చేసరికి చూడండి, ఎన్ని పనులవుతాయో ? కాస్త ప్రైమియ్యండి చెయ్యటానికి" గొల్లున నవ్వింది.

"సరే సరే" టెలిఫోను పెట్టేసిన చప్పుడు.

"అబ్బబ్బ, ఆయన తొందర చూడమ్మా ?" ఉమ హాల్లోకివచ్చి తల్లి మంచ మ్మీద కూర్చుంది. కుర్చీలో కూర్చున్నదెవరో తెలియక చూస్తోంది. ఉమ ఎప్పుడూ చూడని ముఖం.

"నమస్కారమండి. నన్ను మీ ఇంటికి వెళ్ళమని పార్వతిగారు ఫోనుచేశారు. నేను వచ్చి ఐదునిమిషాలయింది" అన్నదావిడ చేతికున్న గడియారం చూసు కుంటూ.

"క్షమించండి. పాపకు భోజనపుటేర్పాట్లు చేస్తున్నాను. అయితే పార్వతి మీకు ఫోను చేసిందా? మా పాప పుట్టినరోజు ఎల్లుండి. మావారేమో సరదాపడి తన ఆఫీసు వాళ్ళనూ, స్నేహితులనూ వందమంది వరకూ పిలిచారు. ఆ పార్టీకి తగి నట్టుగా పిండివంటలు వుండాలి. చేసిపెట్టే వారెవరయినా తనకు తెలిస్తే పంపమని పార్వతికి ఫోను చేశాను. మీకెవరయినా తెలుసా ?''

"మీకు ఏమేమి కావాలి ? ఎంతెంత చెయ్యాలి ? నూరుమందికంటున్నారు కదా ?" ఆమె కాగితం, పెన్సిల్ బ్యాగ్‌లోనుంచి తీసుకుని రాయటానికి సిద్ధంగా వుంది.

"రెండు స్వీట్లూ, ఒక హాట్ కావాలి. ఆ రెండుస్వీట్లలో ఒకటి కేక్ వుండాలి. డ్రింక్సు విడిగా తెప్పిస్తానన్నారు. వందమందికి ఎంతెంత చేయాలో నాకు తెలియదండి. ఇదే మొదటి పుట్టినరోజు. సరదాపడి పిలిచేశారు."

"అలాగా, అయితే రెండు రోజులపాటు ఉండేటట్టు చెయ్యాలా ?"

"అవును, ఆనాడు రానివాళ్ళు మరునాడు రావచ్చు. చూడండీ, చేసిన వస్తువులు మాత్రం రుచిగా వుండాలి ! ఆఫీసర్లు వస్తారు. మావారు మొదట హోటల్‌కి ఆర్డరిస్తామన్నారు. కాని, పార్వతే వద్దంది. ఎందుకంటే నిలవసరుకు కూడా కలిపి సప్లయి చేస్తారట. తనే ఎవరినయినా మాట్లాడతానన్నది."

"సరే. ఇటువంటి పార్టీలలో బాదుషాలు, జిలేబీ, జాంగ్రీ చేస్తూవుంటారు

సామాన్యంగా. వీటిలో ఏదోఒకటి చేయించుకోండి. రెండోస్వీట్ కేక్ అన్నారు హాట్ సమోసాలు బాగుంటాయా ?"

"చెప్పానుగా. ఇదే మొదటి పార్టీ. ఏవి బాగుంటాయంటే అవే చేయిద్దాము."

"ఎల్లుండే కనుక సామాను లిస్టు చెప్పమంటారా ? ఆసరుకులన్నీ తెప్పించి బాగుచేయించి వంట యింట్లో పెట్టించండి. సమోసాలకు బంగాళాదుంప, బటానీ తెప్పించండి. సామాను మాత్రం ఖచ్చితంగా ఏమాత్రం తక్కువ కాకుండా తెప్పించి సిద్ధంగా వుంచాలి. రెండవ సంగతి, కేక్ కావాలన్నారు, మరి మీదగ్గర ఓవెన్ వుందా ?"

"లేదండీ" అన్నది అదేమిటో తెలియక.

"సరే అది బేకరీనుంచి అద్దెకు తీసుకోవచ్చులెండి."

"మీకు తెలిసిన వాళ్ళున్నారా? ఎంతమందిని పంపించినా రేట్లుకూడా మాట్లాడి పంపించండి. వాళ్ళను వేళకు రమ్మని చెప్పండి "

''సరే''

"ఇంతకూ మీపేరు అడగకుండానే మాట్లాడుతున్నాను" అన్నది ఉమ మాట్లాడడం తనకు తెలియదనుకుంటుదేమోనని.

"దానిదేముంది ? నా పేరు పద్మ."

ఉమ లోపలికి వెళ్ళి కూల్ డ్రింక్ తీసుకువచ్చి యిచ్చింది.

"గ్రేప్ జ్యూసా ? లెమనా ?" అప్పుడే ఫ్రిజ్‌లోనుంచి తీసిందికనుక చల్లగా వుంది. మెల్ల మెల్లగా తాగుతోంది పద్మ.

"నాకు తెలియదండీ, వారు బజారునుంచి కొనుక్కొచ్చి ఫ్రిజ్‌లో పెట్టారు."

"ఈ డ్రింక్సుకూడా వందమందికి తయారుచేసి దానిలో మంచుగడ్డలు వేస్తే సరి."

"ఇవి కూడా తయారు చేయచ్చా ? అయితే చెయ్యమని చెప్పండి."

"కమలాఫలాలు చాలా చౌకగా అమ్ముతున్నారు. అవి తెప్పించండి. దానికి

కావలసిన వస్తువులు కూడా పట్టీ రాస్తాను. పళ్ళు తెప్పించి ఒలిపించి వుంచండి. పెద్ద పెద్ద గిన్నెలు తెల్లవి ఉన్నాయా మరి ?"

"ఉన్నాయండి. వంటపాత్రలు మా ఇంట్లో అన్నీ వున్నాయి."

"బాగా తోమించి వంటగదిలో బోర్లించి వుంచండి."

సుందరమ్మ మాట్లాడకుండా చూస్తోంది.

ఎంతమందిని పంపిస్తుందో ? ఎవరిని పంపిస్తుందో ? సరుకులు తెప్పించి బాగుచేయించాలని ఉమకు అప్పడే తొందర పుట్టింది.

పద్మ లేస్తూ "వస్తానండీ, రేపు మళ్ళీ కలుద్దాము. మీరు భయపడకండి. మీరు కోరినట్టుగా మీ హోదాకు తగినట్టుగా పిండివంటలు రుచిగా అందరినీ మెప్పించేట్టుగా వుంటాయి. డబ్బు దగ్గర బేరాలుచేయకండి. రేపు మధ్యాహ్నాని కల్లా సామాను తయారుగా వుండాలి. మళ్ళీ కలుసుకుందాం'' అంటూ వెళ్ళి పోయింది.

ఆమె గేటు దాటిన తరువాత ఉమకు సందేహంవచ్చింది. 'ఈవిడ వంట వాళ్ళను పంపిస్తుందా లేక వెంటబెట్టుకు వస్తుందా ?' అడగటం మర్చిపోయానను కుంది.

వెంటనే పార్వతికి ఫోనుచేసింది.

"ఏమిటి ఉమా ? నీదగ్గరికి ఎవరూరాలేదా ?"

"వంటవాళ్ళెవరూ రాలేదు కాని పద్మగారు వచ్చారు. అవసరమైన వస్తువుల పట్టీ రాసిచ్చారు. అన్నీ రుచిగా అందరూ మెచ్చేటట్టుగా తయారవుతా యన్నారు. ఎంతమంది వచ్చేదీ చెప్పాను పార్వతీ, ఆవిడకు వంటవాళ్ళు తెలుసా? మంచివాళ్ళను పంపిస్తుందా ?"

"ఎలాగయితేనేమి ? నీకు పదార్థాలు బాగుంటాయి. సమయానికి తయా రవుతాయి. రుచిగా హోటల్ సరుక్కు తీసిపోకుండావుంటాయి. డబ్బుకు వెను కాడకు. ఆవిడకంతా చెప్పావుకదా ?"

"చెప్పాను. నీవు కాస్త ముందుగా రాకూడదూ? నాకు ధైర్యంగా వుంటుంది?"

"సరేలే. వీలుచేసుకుంటాను ఉమా. చూడు- నీతో ఒకమాట చెప్పాలి- సామాను రెడీగావుంచి నీవు బయటకి వచ్చెయ్యి. ఆమెను రకరకాల ప్రశ్నలు వెయ్యకు."

"మంచిది, వుంటాను. అవసరమయితే మళ్ళీ ఫోనుచేస్తాను" ఫోను పెట్టేసింది ఉమ.

రమేష్ యింటికిరాగానే ఉమ సామాన్ల లిస్టు చేతికిచ్చి పరుగెత్తించింది. మరునాడు సామాను బాగుచేయించి వంటయింట్లో పెట్టింది. గిన్నెలు తోమించింది. తాను కాఫీ టిఫెన్ భోజనాలయింట్లో చేసింది.

పద్మ కిందటిరోజు వచ్చినట్టుగానే స్టైయిలుగా వచ్చింది. ఆమెవెంట ఇద్దరు మగవాళ్ళను తీసుకువచ్చింది. తాను వెంట తీసుకువచ్చిన సంచీతో బాత్ రూమ్‌లోకి వెళ్ళి చీరెమార్చుకుని సంచిలో పెట్టుకుని బైటికివచ్చింది. మగవాళ్ళలో ఒకరిని పిండిపిసకమని చెప్పింది. మరొకరు పళ్ళతొనలలోనుంచి గింజలు, పొట్టు తీస్తున్నాడు. అంతలో మొదటి అతడు వుండలుచేయగానే పాకం పట్టింది. వుండలు వేయించి పాకంలోవేసింది. రెండుగంటలకు పైగా అయింది బాదుషాలు చేయటానికి. పెద్ద పెద్ద గంపల్లో కాగితాలువేసి బాదుషాలు పేర్చిపెట్టింది.

ముగ్గురూ కలిసి పళ్ళన్నీ శుభ్రంచేసి దానిలో వేయవలసిన వస్తువులువేసి రెండు పెద్దగిన్నెలలో డ్రింక్ తయారుచేశారు అన్నీ ఒకపక్కకుపెట్టి ఇల్లు కడిగి తుడిచి బయటపంపుదగ్గర వాళ్ళు స్నానాలుచేసి డ్రెస్సులు వేసుకున్నారు. పద్మకూడా స్నానంచేసి వచ్చేటప్పుడు కట్టుకున్న చీరే కట్టుకుని, తలముడి సవరించుకుని, పౌడరువేసుకుని, తిలకం దిద్దుకుని బైటికివచ్చింది. హాండ్‌బాగ్ చేతికి తగిలించుకుంటూ "వస్తానండీ" అంటూ వాళ్ళతో గేటుదాటింది.

మరునాడు పెద్ద పెట్టెలాంటి ఓవెన్ తీసుకువచ్చింది. కేక్‌కోసం అన్ని వస్తువులూ వేసి, మైదా, కోడిగుడ్లరసం, మెత్తటి చక్కెర కలిపే మిషన్‌తో కలిపించింది. ట్రేలలోపెట్టి ఓవెన్‌లో ఈ ట్రేలు ఎక్కించింది. ఎలక్ట్రిక్ కనెక్షను యిచ్చింది. అది అటు అవుతూవుండగా మగవాళ్ళిద్దరూ ఒకరు పిండికలిపి పిసికారు. ఒకరు కూర తయారుచేశారు. మిఠాయిపొట్లాంలా తయారుచేసిన సగం పూరీతో కూరనింపి ఒకరందిస్తే ఆమె సమపాళంగా వేయించిపోసింది. కాస్త ఆర

గానే గంపలకెత్తి కాగితాలు కప్పారు. కేక్ తయారయినట్టు వాసనరాగానే ఎలక్ట్రిక్ కనెక్షన్ తీసింది పద్మ. అయిదు పెద్ద పెద్ద కేకులు తయారయ్యాయి. వాటిమీద రంగు రంగుల చిన్న చిన్నపూలు 'హేపీ బర్తుడే' ఐసింగ్‌చేసి అలంకరించింది.

కిందటి రోజులాగానే అక్కడంతా శుభ్రపరచి స్నానాలుచేసి వచ్చేటప్పుడు వేసుకున్న డ్రెస్సు వేసుకుని బైటికివచ్చారు. పద్మమాత్రం కూల్ డ్రింక్‌లో ఎన్ని నీళ్ళు కలపాలో కలిపి, మంచుగడ్డలు వెయ్యమని చెప్పి ఓవెన్ డబ్బా రిక్షాలో ఎక్కించి వాళ్ళతో పంపించింది. బాగ్‌లోనుంచి కాగితం పెన్సిల్ తీసుకుని బిల్లు రాసి ఉమకిచ్చి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె గేటు దాటకముందే ఉమ నాలుగడుగుల్లో ఆమెను కలుసుకుని "పద్మగారూ ఆరుగంటలకు పార్టీ అనుకున్నాం. మీరు తప్పకుండా రావాలి" అని చెయ్యిపట్టుకుంది.

సరేనంటూ నవ్వుకుని వెళ్ళిపోయింది పద్మ.

ఉమ ఒకసారి వంటయింట్లోకి వెళ్ళి మళ్ళీ పదార్థాలన్నీ కంటితోచూసింది. తల్లీ తనూ కలిసి రుచికూడా చూశారు.

"ఆవిడ దగ్గరేవుండి చేయించి వుంటుంది" అన్నది సుందరమ్మ.

ఉమకుమాత్రం ఆవిడకూడా చేసే వుంటుందన్న అనుమానం తగిలింది. కాని ఎవరితోనూ అనలేదు.

నాలుగుగంటలనేపునుంచి రమేష్ షామియానా క్రింద కుర్చీలు, బల్లలు సర్దటంలో మునిగిపోయాడు. అతడితో ఇద్దరు అసిస్టెంట్లు పనిచేశారు. ఎనిమిది మంది సర్వర్లు వచ్చారు.

సాయంకాలం ఆరుగంటలవుతూ వుండగా ఒక్కొక్కరే పిలిచినవాళ్ళంతా రావటం మొదలుపెట్టారు. సరిగ్గా ఆరున్నరగంటలకు పాపచేత చాకు పట్టించి కేక్ కోయించారు. వెలిగించిన కేండిల్ ఆర్పారు పాపకు కేక్‌ముక్క ఒకటి చేతి కిచ్చారు. తండ్రీ తల్లీ చెరొకముక్క తమనోళ్ళలో పెట్టించుకున్నారు పాపచేత.

సర్వర్లు ప్లేట్లునింపితూవుంటే వచ్చినవాళ్ళు ఖాళీచేస్తువచ్చారు. డ్రింక్సు తీసుకుంటున్నారు.

మగవాళ్ళంతా గుంపులు గుంపులుగా ఒకపక్కకుచేరారు. ఆడవాళ్ళంతా మరొక పక్కకు చేరారు. ఉమ పాపనెత్తుకుని ఒక్కొక్కళ్ళదగ్గరికీ వెళ్ళి పలకరిస్తోంది. అందరూ "ఎంతో బాగున్నాయి పదార్థా"లంటూ పళ్ళాలు ఖాళీ చేస్తున్నారు. ఉమను మంచిపార్టీ ఇచ్చిందని పొగిడేస్తున్నారు.

"ఏదీ నీరజగారు? ఆమెను అభినందించాలని తీరికచేసుకుని వచ్చాను. ఎక్కడున్నారావిడ?" ఇద్దరు ఆమెను వెతుక్కుంటూ గుంపులో తోసుకుంటూ వెళ్ళారు.

"అదుగో- అక్కడ కూర్చున్నదావిడే. ఆమెచుట్టూ మనవాళ్ళంతాచేరి ఆమెకు ఊపిరి సలపకుండా చేస్తున్నారు."

ఉమా, పార్వతీకూడా ఆ గుంపులోచేరారు.

ఆమె హేర్ స్టైల్, మేకప్, చీరెకట్టడం, ఆ కూర్చోడం, ఆ నవ్వడం, ఆ పలకరింపులూ సినిమాటిక్‌గా వున్నాయి. ఉమ ఆమెనెక్కడయినా చూశానా అని ఆలోచిస్తోంది.

"నీరజగారూ! అంత పెద్ద పోటీలో మీ నవల బహుమతి నందుకున్నదంటే మీరదృష్టవంతులనే చెప్పాలి"- ఒకరి తరువాత ఒకరు కరచాలనం చేస్తున్నారు.

ఆమె కదిలినప్పుడల్లా జరీచీరె మిలమిల మెరిసిపోతోంది. ఆమె ఒయ్యారాలొలకపోస్తూ వాళ్ళతో మాట్లాడుతున్నది.

"ఎవరండీ ఆమె?"

"ఆమె నీరజగారని నవలలు రాస్తారు ఆమె నవలలు చదవలేదూ? ఎంత థ్రిల్లింగ్‌గా వుంటాయి! ఎంత సస్పెన్సు! ఎన్నివందల పేజీలయినా ఏక బిగిలో చదివించేస్తాయా నవలలు. ఏ వీక్లీలోనూ ఆమె సీరియల్ లేకుండా వుండదు. చదివి తీరాలి."

ఆహూతులంతా ఒక్కొక్కరే వెళ్తున్నారు. షామియానా ఖాళీ అవుతున్నది మెల్లగా.

"నేనుకూడా వెళ్తాను ఉమా" అంటూ వెంట వెంట తిరుగుతోంది పార్వతి.

"పార్వతీ ! నువ్వుకూడా తొందరపడితే ఎలా ? ఉండు. పాప నిద్రకొరి గింది. మంచమ్మీద పడుకోబెట్టివస్తా"- ఉమ లోపలికి వెళుతుంటే పార్వతికూడా వెన్నంటి వెళ్ళింది.

"పార్వతీ ! వాళ్ళంతా నీరజగారని తెగ పొగిడేస్తున్నారు. ఆవిడ నీకు తెలుసా ? ఆ నవలలు నీవు చదివావా ?" పార్వతిని ఒక కుర్చీలో కూర్చోమని తనూ కూర్చుంది.

"ఆవిడా? రచయిత్రిగా నీరజ, పచయిత్రిగా పద్మ. నీవు గుర్తుపట్టలేదూ?"

"ఆవిడ మేకప్‌లో కనుక్కోలేకపోయాను. అనుమానంకూడా రాలేదు. చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది. ఇదంతా నిజమేనంటావా? ఇంకా నమ్మలేకుండా వున్నాను."

"దీనికే ఆశ్చర్యపడకు. పొద్దున ఆరునుంచి ఎనిమిది గంటల వరకూ ఒక ఇంట్లో వంటచేసి బల్లమీద పెడుతుంది. ఎనిమిది నుంచి తొమ్మిది వరకూ ఒక యింట్లో చపాతీలు చేస్తుంది. ఇటువంటి పార్టీలకు ఆరేసివందలు తీసుకుంటుంది. మరి ఇద్దరు అసిస్టెంట్లు వుంటారు కనుక వాళ్ళకూ ఇస్తుంది. డ్రింకు సీసాలు తయారుచేసి ఇళ్ళకు పంపుతుంది."

"మరెప్పుడు రాస్తుంది ?"

''వారానికి నాలుగేసి పేజీలు పంపిస్తుంది ఒక్కొక్కరికి. కథ తక్కువ, సాగదీయటం ఎక్కువ! దానిలో ఇద్దరు, ముగ్గురి చేతులుంటాయి. పేరు మాత్రం ఈమెది, ప్రతిష్ఠ ఈమెది. సన్మానాలు బహుమానాలూ ఈమెకు. సాయంత్రపు వేళ బీరు తాగుతూ ఒక సమస్యనుగురించి చర్చిస్తే ముగ్గురు వ్యక్తులు- ఆ కథ మూడు నెలలయినా ఒక అరంగుళంకూడా ముందుకు పోదు. సంభవమా, అసంభవమా అన్న మాటేలేదు. పాఠకులను గిలిగింతలు పెట్టే రాతలకు పెద్ద ఆలోచనలెందుకు ? బాదుషాలు చేయటం కష్టంగాని పీటికెందుకు ? అయినా నాకు సాహిత్యాన్ని గురించి బాగా తెలియదనుకో ''

ఇంకా ఉమ తేరుకోలేదు. అంతలో రమేష్ వచ్చాడు లోపలికి.

"అందరూ వెళ్ళారా ?" అడిగింది ఉమ.

''పిలిచినవాళ్ళంతా వచ్చారు. వచ్చినవాళ్ళంతా వెళ్ళారు ఉమా. అందరూ

మెచ్చుకున్నారు పదార్థాలు బాగున్నాయని. దానికి ఎంత డబ్బయినా ఇవ్వచ్చు'' అన్నాడు రమేష్.

పార్వతి వెళ్ళుతూ ఉమతో చెప్పింది- "ఉమా ! ఆమె రేపు పద్మగా బిల్లు కోసం నీ దగ్గరకి వస్తుంది. ఇదంతా ఆమె ముందు ఎత్తకు చాలా బాగున్నాయని అంతా మెచ్చుకున్నారని చెప్పి, అడిగిన బిల్లు ఇచ్చెయ్యి. ఆమెను గురించి ఎవరికీ ఏమి చెప్పనని చేతిలో చెయ్యేసి పంపించాను నీ దగ్గరికి."

"సరే ఎవరయినా మనకేం? పని బాగుంది. అడిగిన డబ్బిస్తాను. పుట్టిన రోజు ఘనంగా జరిగింది" పార్వతిని ఉమ సాగనంపింది.

మరునాడు బిల్లు చెల్లించేటప్పుడు సుందరమ్మ అన్నది- "పాప పుట్టినరోజు చాలా బాగా జరిగింది. పదార్థాలు చాలా బాగున్నాయని అంతా అన్నారు."

పద్మ నవ్వుతూ బిల్లు తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది.

ఉమకు పద్మనుగురించి విన్నది చాలలేదు. ఇంకా ఏమిటో తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం ఆమెను నిలవనీయటంలేదు. ఏ పని చేయటానికీ తోచటం లేదు.

నాలుగురోజుల తరువాత పార్వతి యింటికి వెళ్ళింది.

"సాధారణంగా ఇల్లు కదలవే! ఏమిటి విశేషం ఇలా వచ్చావు ? పాప బాగుందా ?" అడిగింది పార్వతి.

"పాప బాగానే వుంది. అడుగులు వేస్తున్నది. పాప పుట్టినరోజుకు నీవు సహాయం చేయకపోతే అంతబాగా జరిగేది కాదు. నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పమని రమేష్‌కూడా అన్నారు."

''అందుకా వచ్చావు ? దానిదేముంది ? నేనయితే చెయ్యలేదుకదా ? చేసే వాళ్ళను చూపించాను. అంతేకదా ?"

"అది మాత్రం ? అవిడకు ఈ వంటకాలేనా, ఇంకేమయినా వచ్చా ?"

"ఎందుకు ? ఇంకోపార్టీ ఏదయినా తలపెట్టారా ?"

"లేదబ్బా, మొన్ననే చాలా ఖర్చయింది. ఎందుకంతఖర్చని అమ్మగారు

గుతునే వుంది. ఒక్కొక్కటే అనుకోకుండా అలా పెరిగిపోయింది. అయినా బాగా జరిగినందుకు సంతోషం. నాకు పద్మగారితో పరిచయం కలిగించవా?"

"అసలు నీవందుకే వచ్చావనుకుంటూనే వున్నాను. పద్మకు నిజంగా తీరిక వుండదు. ఎప్పుడూ ఏదో ఒకపని పెట్టుకుంటుంది."

"ఆమె మనలాంటి ఇల్లాలేనా? అంటే పిల్లలూ సంసారం........"

"అ.... మనలాంటిదే. ఇద్దరు మగపిల్లలు. ఒకడు ఎం.ఎ. చదువుతున్నాడు. ఒకడు బి.కాం.లో చేరాడు. పిల్లల తండ్రి సెక్రటేరియట్‌లో సెక్షనాఫీసరు."

"వాళ్ళిల్లెక్కడ?"

"వెళ్తావా ఏమిటి? చాలా దూరంలో వున్నారు. చిన్నయిల్లు, అన్ని వసతులతో కట్టించుకున్నారు. ఆ ఇంట్లో మూడే గదులు. అందులో ఒకటి వంటయిల్లు. భోజనాలకు వసతి, స్టోరు ఇమడ్తాయి దాంట్లోనే. బాత్‌రూమ్‌లు గదులకే ఎటాచ్‌డ్. అన్నీ టైల్సుతో మెరుస్తూ వుంటాయి. వాకిట్లో చిన్న వరండా. దానికి గ్రిల్సు, ముందు చిన్నతోట, రంగు రంగుల పూలు, చాలా అందంగా వుంటుంది. ఎవరిపనులు వాళ్ళు చేసుకుంటుంటారు కనుక పనిమనిషి లేదు. వాళ్ళింట్లో వుంటే విదేశాలలో వున్నట్టే వుంటుంది!"

విస్మయంతో కొట్టుకుపోతున్నది ఉమ.

"కాఫీ కావాలా, డ్రింకా? చెప్పు?"

"ఏదుంటే అదివ్వు. వద్దంటే కోప్పడతావు."

నవ్వుతూ అంది పార్వతి, "అవును ఏదో ఆవేశంతోనే మాట్లాడుతున్నాను. సర్లే, ముందీ డ్రింకు తాగు. తరువాత మాట్లాడుకుందాం."

హాల్లో ఫానుకింద ఇద్దరూ చల్లగాలిలో కూర్చున్నారు. ఉమకు ఏదోమాట్లాడాలని వుంది గాని, పార్వతి మళ్ళీ ఏం కోప్పడుతుందోనన్న భయం.

"మీ పాపకు ఎన్ని పేర్లు?"

"ఒక్కటే, శాంతి. నాలుగయిదు కలిపి పెట్టామనుకున్నావా?" నవ్వింది.

''సామాన్యంగా జరిగేదంతేగా? నాలుగుపేర్లు కలిపిపెట్టడం, ఒక పేరుతో పిలవటం."

కొంత సేపు మౌనం తారట్లాడింది.

''పార్వతీ! నేను వెళ్తాను. అమ్మ ఒక్కతే వుంటుంది. ఆయా పాపను తీసుకుని బైటికి వెళ్తుంది" తను ఊరికే వచ్చినట్టు, పార్వతికి కృతజ్ఞతలు చెప్పి వెళ్తున్నట్టు అనిపించాలని ఉమ లేచిందని పార్వతికి తెలుసు.

"ఉమా నేనంత వెర్రిదాన్ని కాదు. నీవు పద్మను గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలంతో వచ్చావు. నిజమేనా?"

''అవుననుకో. కాని, నీ ధోరణి చూస్తే నాకు భయంగా వుంది. చెబితే వింటాను"

"నేనన్నానని కాదు ఉమా. మనవాళ్ళంతా ఎట్లా ఉన్నారంటే, ఏ పని చేస్తే పరువుపోతుందోననుకుంటారు. చేసేవాళ్ళను, చూసి హేళనగా నవ్వుతారు. వాళ్ళు మాత్రం కబుర్లతో, ఆక్షేపణలతో కాలక్షేపం చేస్తారు. ఎంత సేపటికీ చీరెలు, స్టైల్సూ అంతే. ఆఫీసుల్లోకూడా ఇదే ధోరణి నలుగురుకలిస్తే. మనపని మనం చేసుకుంటే ఏంతప్పు! నీవంటే నీవు కాదనుకో. మొన్న నీకెంత సహాయంచేసింది. డబ్బు తీసుకుందికనుక అది సహాయమనరు. మనమింతే. మనకు చేతకాదు, ఎవరయినా చేస్తే నవ్వుతాము. ఆమె బేకరీ అండ్ కన్ఫెక్షనరీ, కుకరీ, వీవింగ్ సెంటర్లలో శిక్షణపొందింది. డిప్లొమా హోల్డరు. దీనివల్ల లాభం పొందుతున్నది. ప్లాస్టిక్ పూలు చేస్తుంది. అన్నిరకాల డ్రింక్సూ చేసి సీసాలలోపోసి ఇళ్ళకు పంపుతుంది ఇద్దరు ఆఫీసర్లకు తానెవరో తెలియకుండా మధ్యాహ్నం ఆఫీసులకు టిఫిన్ కారియర్లు పంపుతుంది.''

ఉమ మాట్లాడకుండా వింటోంది కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని!

"ఆమె మంచి గాయని. అప్పుడప్పుడు కేసెట్లకు పాటలు పాడుతుంది. డబ్బు బాగా సంపాదిస్తోంది. అయితే ఇన్ని కళలు చేతిలోవున్నా అన్నీ నాకే వచ్చనుకోరు. అది గొప్పగుణం."

"నిజమా నీవు చెప్పేదంతా?"

"నిజం కాకపోతే ఏమిటనుకున్నావు? అమెరికా వంటి దేశాలలో చూడు.

తల్లులు, పనిమీద బైటికివెళ్తే వాళ్ళ పిల్లల్ని చూసినందుకు గంటకింత అని ఇస్తారు. అలా ఎంతోమంది డాలర్లు సంపాదించుకుంటారు. హోటళ్ళలో డిష్-వాషింగ్ చేసి విద్యార్థులు డబ్బు సంపాదించుకుంటారు. చాలామంది ఇక్కడికి వచ్చి గొప్పలు చెప్పుకుంటారు గాని అక్కడ చిన్న చిన్న పనులుచేసి డబ్బు సంపాదిస్తారు. దానికి కారణం ఆ దేశాలలో చిన్న చిన్న పనులు ఇతరులకుచేసి పెట్టినా, తాము చేసుకున్నా న్యూనత అనుకోరు. మనమో ? హేళనచేస్తాము. దారిద్ర్యంలో మగ్గుతాము. వంచనచేసి డబ్బు సంపాదిస్తాము గాని ఒళ్ళు వంచలేము. అదీ తేడా !"

"ఇదంతా విన్నతరువాత ఆమెనొకసారి చూడాలని వుంది పార్వతీ."

"ఎందుకు ? నీ నోట్లోమాట దాగదు. సరదాకనుకో, మాటల సందర్భమనుకో, నోరుజారే అనుకో, అందరికీ చెప్పేస్తావు. ఎవరికో ఎందుకు? మీఆయనకే చెప్తావు. అలా అందరికీ పాకిపోతుంది. పద్మ నొచ్చుకుంటుంది."

"నన్ను నమ్మ, నేనలా నోరు జారను."

"ఇది చివరకు దుష్ప్రచారమయిపోతుందని నా భయం. అందుకే నేనసలు ఎవరికీ చెప్పను. నీ మాట నిలుపుకో."

ఉమను గేటువరకూ సాగనంపుతూ, "ఉమా నేను చెప్పిందంతా ఇక్కడే మర్చిపో, నీ మాట నిలుపుకో" హెచ్చరించింది.

ఉమ ఒకనాడు సాయంత్రం చల్లగాలిలో లాన్‌లోవేసిన కుర్చీలో కూర్చుని రమేష్‌తో కబుర్లు చెబుతూ.... చెబుతూ.... నోరు జారనే జారింది. అతడు అతడి స్నేహితులతో....అలా....అలా.... .

✱✱